

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 5 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Aprilie-Iunie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Martie 1884, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârzi cu espedirea foiei*).

Editura „Telegraful Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 4 Aprilie 1884.

Soartea neamului nostru zace în mâna noastră, și în cea mai mare parte noi sîntem răspunzători pentru desastrelor descărcate cu îmbelșugare asupra capului nostru. Despre acest adevăr trebuie să ne convingem și de azi, și urmarea logică ar fi, că învîțînd din desastrelor trecutului, să căutăm cu energie a umbla pe calea cea adevărată, ca cel puțin la leghioanele de neajunsuri venite dela dușmanii neamului nostru să nu mai adăogăm și noi altele, cari cu atîta distrug cu mai mare vehemență, cu cât ele provocate fiind de noi, lovesc în inima poporului nostru.

Politicii nostri dela era dualismului încoace au putut face politică cît de bună după ideile unora și cît de rea după ale altora, au putut fi teoretici buni sau rei, strategii geniali sau mărginiți, una însă nu o au considerat în nici o privință, și aceasta este baza existenței noastre ca națiune, baza politicii lor — bune sau rele nu cercetăm — este poporul. În privința aceasta a făcut mai puțin decât puțin, și astăzi în direcțiune rea fac mai mult, de cît ar cere precauțiunea și inima curată.

Noi trăim în credință că fără popor putem face politică cît de fantastică în coloanele țărelor, putem să înșirăm la fraze cît mai sfărătoare, fantasia va rămănea fantasie, și sîrmanul nostru popor —

baza existenței noastre — se va ruina pre lângă toate teoriile și frasele noastre.

Am accentuat de mai multe ori decandința materială și morală a țeranului și am făcut apel la cei chemați, ca să vadă care e cauza rului, și dacă pentru generațiunea actuală nu mai este mîntuire, să salvăm cel puțin generațiunea viitoare. Apelul nostru a resonat în pustie. Și să nu se mire nimeni de acest lucru. Politica ne absoarbe astăzi toată activitatea. Politica e suprema cestiune de viață și în fața ei dispar toate condițiunile de existență ale națiunii noastre. Și dacă stă așa și nu altcum lucrul în general, ce vom dice atunci despre publicisti, cari trebuind să țină cont de gustul publicului, sînt avizați a se susține pe sine și ai sei din rodul după amara, mult amara muncă a condeiului lor. Ce vom dice despre țăarele noastre, cari voină a se opune curentului, și a arăta rana unde ea sîngeră mai tare — și pun în cestiune existența lor.

Nu ne mirăm deci de țăarele noastre că ele în excepțională și de tot anormală situațiune actuală n'au luat notiță de relele indigitate de noi. Ne în-sufală grijă cursul lucrurilor anapoda și ușurința, cu care tractează inteligența noastră cestiunile naționale în fața poporului și astfel în loc de a căuta căi și mijloace pentru zidirea țeranului, contribuiesc înșși direct și indirect la demoralizarea lui. Scriem sub impresiunea scenei dela conferența alegătorilor români de Dumineca trecută. Am avut înaintea ochilor nostri pre sîrmanul și nevinovatul popor de o parte, și junimea studioasă pre de altă parte. Impresiunea făcută asupra lui nu va contribui întru nimica la zidirea lui, și nici scoala parlamentară a junimei studioase nu va fi învidiată de nici un om de inimă.

Asemenea scene sînt cu atîta mai regretabile cu cît ele se repetază mai des. Poporul adus la urnă fără a i se spune ce are să facă și pentru ce are să facă, se mișcă în fața locului ca automat, și dacă l'întrebi pentru ce au venit, îți răspunde: M'au chemat domnii. Dacă vede scene ca cele de Duminecă dice: S'au sfîdit domnii, și el se disgestă, căci și el are rațiune după ce ajunge în cercul seu la ai sei. Dacă se mai adauge preste acestea și corupțiunea, ea poate contribui cu mai multă eficacitate la demoralizare.

După Scylla Caribdis. După conferența de Duminecă vine cea de Marți. Ambele au fost convocate la Sibiu, ambele convocate de oameni înțelepți și ambele s'au amînat din cauza nepriceperii bărbăților din fruntea trebilor noastre naționale. Neține-

rea lor nu ne-ar supera mult, ne genează însă împregiurarea că ambele au fost interdise de poliție. „Nulla calamitas sola.“ N'ajunge calamitatea că prin asemenea lucruri demoralisăm poporul, așa că nu vom mai dispune de ei nici la afaceri importante naționale, mai trebuie să vină pas de pas să ne regularizeze poliția din Sibiu, și să ridă lumea de noi. În adevăr ne sîngeră inima vedînd atâtea desastrelor descărcate în capul nostru, descărcate tocmai aici în Sibiu, sub ochii comitetului central ales de conferența din 1881, sub ochii și supravegherea clubului național din comitatul Sibiului. Unde vom ajunge pre această cale, ce se va alege din noi dacă vom merge tot așa, și până când tot așa?

Conferența convocată pe Marți fu interdusă din partea poliției din motivul că n'a fost insinuată la timp. Lucru bagatel, așa ni s'a resonat din partea lucaferilor neamului nostru, lucru bagatel și atît tot! Au dară n'am făcut trista experiență că conferența de Duminecă s'a disolvat tot din un incident de tot bagatel. Nu apărau cu aceiași rêvnă și veteranii ca și neofitii passivitatea pe baza conferenței din 1881? Și e bagatel oare indignațiunea bietului țeran adus cu mălaiu în traistă de prin toate ținuturile comitatului, ca apoi să-i dai drumul spre casă, ca să-l poți cita din nou pre alte termine. E bagatel a auzi pre țeranii resonând: „Se sfîdesc „domnii“, sau „pre noi nu ne vor mai face nebuni să ne aducă la Sibiu pre nimica“ sau e bagatel oare a da junimei studioase scoală parlamentară și de caracter, ca și cea de Dumineca trecută?

O scînteie mică poate aprinde o comună întregă. Un lucru bagatel în ochii bărbăților nostri politici poate distruge încrederea poporului în onestitatea cauzelor noastre, și deasa repetiție a desastrelor ne subminează, și puținul credit în vitalitatea politicii noastre.

Să bage bine de seamă conducătorii nostri politici, și să nu se mai joace va banque cu soartea națiunii. Dacă nu este altă îndreptare roiaie din nou veteranii activisti rola de conducători și nu mai permită neofitilor ca să ne blameze pas de pas în fața lumii. „Videant consules.“

Revista politică.

Sibiu, 5 Aprilie 1884.

Principele de coronă Rudolf cu trenul de Luni seara a plecat în călătorie spre Constantinopole. După cum scim Alțoța Sa se va întalni în Ruscuc cu principele Bulgariei, și va face vizită la Bucuresci

FOIȚA.

Demosthene și Cicero*).

După „Dialogul des morts“ adică „Dialoguri între morți“ de Fénelon, traducere de V. S.
(Încehere.)

III. Cicero și Demosthene.

Diferența între un orator și un filosof.

Cicero. — Deși ai trăit pe timpul lui Plato și ai fost chiar discipulul lui, totuși mi se pare, că puțin ai profitat de acest avantaj.

Demosthene. — N'ai observat tu nimic în orațiunile mele, tu care le ai cetit așa de bine, din care se zăresc masele lui Plato și maniera lui de a convinge?

Cicero. — Eu n'am voit să dic aceasta. Tu ai fost cel mai mare orator al Grecilor, dar în fine n'ai fost decât un orator. În cît me privește pe mine, deși n'am cunoscut nici odată pe Plato decât numai din scrierile lui, și am trăit aproape 3 seculi mai târziu, totuși mi-am dat silința să-l imitez în filosofie; eu lam făcut cunoscut Romanilor și eu am

fost cel dintăiu, care am într'odus la ei ramul filosofic; în chipul acesta eu am într'unit, încât am fost capabil, în aceeași persoană, elocința și filosofia.

Demosthene. — Și d-ta crești că ai fost un filosof mare?

Cicero. — Pentru de a fi filosof, e de ajuns a iubi înțelepciunea, și a te nizuți să-ți câștigi știința și virtutea. Eu cred, că-mi pot da acest titlu, fără de a fi deșert.

Demosthene. — Ce-i drept, me învoiesc și eu, tu ai fost cel dintăiu orator al națiunii tale; și chiar Grecii contimporani țe-au admirat; că ai fost și filosof, asta nu-mi vine la socoteală; ai mers prea departe.

Cicero. — Dar tu nu sci ce m'a costat pe mine filosofia: destule priveghieri până noaptea târziu lucrări, meditațiuni; cărțile care le-am cetit, profesorii, pre cari i-am ascultat, tractate; care le-am scris...

Demosthene. — Toate acestea nu sînt nici de cum filosofie.

Cicero. — Ce-ți mai trebuie dar?

Demosthene. — Să faci aceea ce ai dis despre Cato, ridînd de el: să studiezi filosofia, nu pentru a conversa cu alții despre dînsa, cum fac cei mai mulți oameni, ci pentru de a o sci și aplica în viață.

Cicero. — Da n'am făcut așa? n'am trăit conform doctrinei lui Plato și Aristot, pe care o am îmbrățisat eu?

Demosthene. — Lăsăm pe Aristot: eu poate trag la indoială calitatea lui de filosof; și de altă parte eu nu-mi pot face o opiniune bună despre un Grec, care s'a atașat lângă un rege, și încă lângă Filip. Din maximele lui Plato, eu susțin că n'ai urmat nici uneia.

Cicero. — E adevărat, că în tinereța mea și partea cea mai mare din viața mea, eu am dus o viață activă și labrioasă, cum o numesce Plato politică, dar când am vîțut, că patria mea și-a schimbat fisionomia și că eu nu-i mai puteam folosi prin crearea de legi însemnate am cercat să-i servesc cu științele, m'am retras în casele mele dela țeară dedicându-mă contemplațiunii și studiului adevărului.

Demosthene. — Va să dică filosofia a fost asilul, la care ai alergat, după ce n'ai mai avut parte de domnie și când ai vrut să te distingi prin studiile tale; pentru că tu ai umblat mai mult după glorie, decât după adevăr.

Cicero. — N'am ce să mint; mie mi-a plăcut totdeauna mai mult gloria, decât un pic de virtute.

Demosthene. — Ți mai bine: gloria ți-a plăcut mult și virtutea puțin.

*) Locul de întălnire al oamenilor după moarte.

și Belgrad. Însoțit de simpatia popoarelor de sub sceptrul Habsburgilor principele de coroană prin vise la curțile suverane va întări legăturile de pretenie între popoare din aceste state și noi. Cu procsima ocaziune vom publica programa călătoriei.

Conferențele electorale și urmează calea. Cea convocată pe Marți la Sibiu nu s'a putut ținea nefiind înscuțată la poliție în termenul legal. Românii din Timișoara și giur asemenea ținură conferința în care se pronunță pentru programa conferinței din Budapesta. Despre celelalte mișcări electorale nu mai raportăm, amintim însă pre cea a sârbilor și o schițăm la alt loc mai îndetaliu.

Sânția Sa P. episcop de Roma Leo XIII. a îndreptat de curând o fulminantă encyclică contra francmasonilor. În această phylippică îndreptată contra tuturor instituțiilor liberale papa se provoacă la dreptul de grație al lui Dumnezeu ereditiv exclusiv de vatican. Basat pe acest drept Prea-Sânția Sa aruncă fulgere asupra Italiei, care l'a despoiat de puterea lumească. Despre o eventuală fugă din Roma nu se mai vorbește nimica.

La Cahors, locul născerii lui, fu desvâlit luni monumentul lui Gambetta. Până acuma sunt cunoscute vorbirile lui Jules Ferry și a generalului Champenon. Asupra lui Gambetta mai imparțial va judeca istoria și ea va trebui să recunoască dacă nu altceva cel puțin patriotismul lui Gambetta, patriosm propriu numai străbunilor noștri din republica romană.

Cestiunea bisericeii ortodoxe din Constantinopole s'a încurcat când se credea ea mai aproape de realizat. Sinodul a respins dispozițiile porței otomane cu privire la drepturile bisericeii ortodoxe și a însărcinat pre patriarhul cu comunicarea acestui concludus la guvernul turcesc. Fiindcă patriarhul n'a voit să comunice porței decisiunile sinodului și acesta stăruia pe lângă concludus, patriarhul și-a dat demisiunea. Să știe că acest concludus al sinodului grecesc lovesce în drepturile suverane ale sultanului și patriarhul preferă a demisiona, decât se comită un act de neloyalitate.

Ce va mai urma, nu scim destul că noi ne-am fost bucurat anunțând complanarea afacerii, și credeam că grecii din Constantinopole vor serba cu bucurie și în pace pașcile Domnului.

Conferința electorală a Sârbilor din Ungaria.

În Chichinda mare s'a ținut în Duminica trecută o adunare generală a sârbilor alegători din Ungaria. Adunarea se pronunță cu entusiasm pentru programa stabilită de alegătorii sârbi în adunarea din Budapesta la 24 și 25 Martie n. a. c. cu modificățiunile propuse de reprezentanții partidei liberale sârbești.

Cu această ocaziune sârbi au manifestat în mod impunător vederile lor politice. Din toată purtarea lor s'au putut vedea că ei țin la ideea de stat unguresc, și că sânt gata să conformeze pretensiunile lor cu privire la interesele culturale, bisericești și naționale legilor statului, să împărțească binefacerile și sarcinile statului de o potrivă cu ceilalți cetățeni și să lucreze din resputeri, la înflorirea patriei.

Peste 1000 de alegători sârbi din Sudul Ungariei, reprezentanții aielitei inteligenței sârbesce au fost prezenți la aceasta adunare.

Interesul cel mare al sârbilor s'a putut vedea și din aceea împregiurare, că 40 de inși au venit pe Tisa cu un vapor separat tocmai din Panciova, care e cam departe de Chichinda. Noua mișcare politică a sârbilor se pare că în butul amenințărilor vechei partide a lui Miletici ia dimensiuni tot mai mari; între cei adunați erau bărbați din cei mai de frunte: Advocați, medici, preoți, profesori, comercianți, profesioniști etc.

De president fu ales avocatul din Ciacova Michael Sabolievici ear de referent avocatul din Panciova Dr. S. Casapinovic.

Presidentul binevântă în câteva cuvinte bine simțite numărul considerabil al celor prezenți; ear referentul cu deosebita elocință combătă aprig politica teribilă de până acum a sârbilor nefasta programă satorită în Beckerek la anul 1869 și convinsese pe auditori că înțelepciunea și precauțiunea politică pretinde, că ei să țină cont de împregiurările actuale; acum este timpul adause vorbitorul — că luând o altă ținută politică să documentăm prin faptele noastre că n'am meritat imputări, ca acelea, că suntem neloiali, nepatrioți etc. fiind siguri că în chipul acesta interesele noastre naționale vor fi spriginite de cei competenți.

În urma escelentei vorbiri a referentului se pară că noua programă a partidei va într'uni concludusul întregii adunări.

Dar Dr. G. Milosavlievici un spriginitor credincios al politiceii Mileticiene apăra programă din Beckerek anul 1869 arătând că și aceasta nu este antilegală nu cuprinde nimic neloyal, și împreună pretensiunile celorlalte naționalități.

După aceasta se începu o discuțiune generală.

Mai curios lucru a fost, că reprezentanții partidei socialiste a tinerilor sârbi, cari la 1881 s'au luptat cu atâta foc contra lui Miletici, încât într'o adunare era să ajungă până la cuțit, Duminica trecută s'au întrepus tocma pentru aceeași programă a partidei mileticiene, ca pentru singura dogmă mântuitoare.

S'au vorbit mult pentru și contra noiei programe. După încheerea desbaterei generale primi conferința aproape cu unanimitate programa cunoscută satorită în Budapesta. Se începe desbaterea specială.

Punctul 1 al programei în care noua partidă a sârbilor documentează simțul lor patriotic și concursul lor cetățenesc pentru binele statului, fu primit fără modificare.

La punctul 2 în care sârbi se obligă la stricta împlinire a articolului de lege XLIX: 1868 cu respect la drepturile naționalităților, avocatul G. Vuchicevici din Neoplanta, propune: o revisiune favorablă a articolului de lege cu privire la egala îndreptățire a limbei, precum și la spriginul deopotrivă al statului în interesele culturale ale sârbilor. Propunerea aceasta se primi.

Punctele 3 și 4, care tractează despre esecutarea articolului de lege IX: 1868 cu privire la autonomia bisericească se primiră fără modificățiune.

În urma acestora se pune sub discuțiune interesanta întrebare: la car din cele două partide mari din dietă se va alipi noua partidă a sârbilor?

Alegătorii sârbi din Chichinda mare sau pronunțat espres:

de glorie o am avut și eu; am creșut că e frumos a domina un popor prin elocința mea și a resista potestății lui Filip fiind numai un simplu cetățian, fiul unui profesionist. Eu iubiam binele public și libertatea Greciei însă o spun acum, că me iubiam încă și mai mult pe mine însumi și tare mișcat eram primind o coroană când teatrul era plin și tare-mi plăcea știind că după moartea mea mi se va ridica în piața publică o statuă cu o inscripțiune frumoasă. De altmintelea eu iau lucrul din alt punct de vedere și înțeleg că Socrate a avut reson când susține cătră Gorgias că: „elocința nu e așa frumoasă precum și-a închipuit-o el, să și-o însusească numai cineva pe deplin și poate ajunge stăpân absolut în republica s'a". Noi doi neam însușit-o; spune drept n'am fost noi mai fericiți?

Cicero. — Dar e adevărat că viața noastră a fost împrunată cu nenumerate ostenele și pericole. Abia operaserăm pe Rosciu din America și am fost silit să fug în Grecia spre a încongiura indignățiunea lui Scylla. Acusa lui Verres mi-a născocit destui inimi. Consulatul meu, timpul gloriei mele celei mai mari, a fost totodată timpul celor mai mari ostenele și pericole; de mai multe ori era să-mi perd viața și ura ce me persecuta, se dete pe față când am fost exilat. În fine nu numai elocința mi-a causat moartea mea; și de n'aș fi prigoniț atât pe Antoniu, aș fi trăit mai mult. Nu vorbesc nimic de-

„Partida sârbiască se alipesc la cea partidă din dietă, stătătoare pe basa dreptului actual din stat, care îi dă garanție pentru esecutarea programei cunoscute sârbești“.

Aceasta politică s'ar putea numi politică din mână. Ce e mai însemnat din această convertire a partidei naționale sârbești, este că: acceptază cu încredere și din patriotismul ei de până acum... Teoria pusă în pracsă, va fi, că alegătorii sârbi se vor pune în înțelegere cu deputații lor dietali căroro le lasă apoi mână liberă, să se alătore sau la partidă guvernamentală liberală, sau la partidă opozițională moderată.

Întru cât este aceasta politică adevărată și corespondătoare, nu mai încapă discuțiune, din urmările politice trecute însă s'a putut observa că acum e timpul ca și sârbi să lapede pe omul vechiu, care nu le a adus nici un folos, și să îmbrace pe cel nou, care le promite un viitoriu mai bun.

Ce ce nu putem trece cu vederea este, că adunarea a luat măsuri pentru o organizațiune puternică a partidei noue sârbești.

Spre esecutarea concludusor conferinței și apărarea intereselor partidei s'a ales un comitet esecutiv în frunte cu Dr. R. Maximovic care președinte partidei.

Nu mai încapă îndoială că Dr. S. Casapinovic și Dr. N. Maximovic sunt conducătorii partidei noue sârbești. În restimpul dintre conferința din Budapesta și Chichinda mare contrarii politici ai acestor doi conducători, dar cu deosebire ai lui Maximovic au întrebunțat fel de fel de mijloace ca să-l convertească dela conferința budapestană. Se știe că a mers lucrul așa de departe, încât 2 poeți nepoeți vechi ar fi fost încordat coardele slăbite a lirei lor spre a satirisa pe domni conducători ai sârbilor. În butul însă a tuturor contrariilor adunarea votă cu unanimitate încredere deplină în persoană dlui Maximovic.

Jurnalul „Zastava“, organul de până acum alui Dr. Miletici — spre marea mirare a tuturor — fu ales, ca organ al direcțiunii noue politice a sârbilor.

Curioasa alegere a acestei foi, ca organ al partidei celei noue, provine de aclo, că după conferința din Budapesta jurnalul: „Srbsko Kolo“ a combătut programul conferinței, ear „Zastava“ a început să-l apere declarând, că se acomodează concludusor conferinței din Chichinda, ca unele ce reprezintă voia întregului popor sârbesc.

Astfel se esplică alegerea acestei foi, ca organ oficios al partidei. *Habent sua fata et libelli!*

Constatăm și noi cu alte jurnale, că ținuta alegătorilor în decursul ședințelor a fost deamă de laudă și patriotică!

După aceste premise lăsăm se urmeze programa făcută în Budapesta și acceptată în Chichinda mare cum s'a stilisat ea mai pe urmă:

1. „Pe basa art. de lege XII: 1867 sârbi conduși de spiritul patriotic, ca cetățeni confesionali ai statului maghiar, alătura cu toți ceilalți cetățeni, conform principiilor liberale acomodate timpului, vor lucra pentru desvoltarea și întărirea statului maghiar, spre a promova prin aceasta binele comun.

spre nenorocirile tale tu le scii mai bine decât mine; dar și unul și altul trebuie să ascriem destinului, sau dacă-ți place mai bine sorții, împregiurarea că ne-am născut în timpuri atât de corupte, încât era imposibil de a redesa republicele noastre și de a împedeca ruina lor.

Demosthene. — Vești dară, că n'am raționat când ne-am apucat de un lucru imposibil; căci nu ne a silit poporul nostru a ne îngriji de afacerile publice, și n'am fost angagiați la așa ceva nici prin născere. Conced unui principe născut în purpură a governa cât se poate mai bine un stat, pe care i l'au încredințat lui deci dispunând a se născă dintr'o astfel de rasă, încât el nu poate să părăsească statul, fie el cât de miserabil; însă un simplu particular să nu se cugete la alt ceva decât a se regula pe sine și a conduce familia sa; să nu poftesci nici odată sarcini publice, și și mai puțin să umblii după ele. De cumva este cineva silit să le primiască, le poate primi din iubire de patrie; dar îndată ce vede, că el nu are libertate de a face bine, și că cetățenii sei nu se mai supun legilor nici rațiunii, să se retragă în viața privată, și să se mulțumiască a deplânge calamitățile publice, pe care el nu le mai poate îndrepta.

Cicero. — Bine știi, amicul meu, Pomponiu Atticus era mai înțelept decât mine și chiar decât Cato,

Cicero. — Pe ce basă judeci așa rău despre mine?

Demosthene. — Me basez chiar pe cuvintele tale. Tot atunci, când jucai pe filosoful, n'ai rostit acele frumoase discursuri, prin cari lingușai pe Cesar tiranul teu, într'un mod mai dejositor, decum era lingușit Filip de slavii sei? Cu toate acestea toată lumea scia, cum îl iubiai; el a fost mai apreciat după moarte, și în viață nu lai cruțat în epistolele tale cătră Aticus.

Cicero. — Trebuia să te acomodezi timpului și să cerci a îmblânzi pe tiran, de teamă, ca să nu se facă și mai rău.

Demosthene. — Tu vorbești ca un orator bun și ca un filosof rău. Dar ce s'a făcut filosofia ta după moartea s'a? Cine te-a obligat să intri earăș în afaceri?

Cicero. — Poporul roman care me privea pe mine ca unicul seu rașim.

Demosthene. — Vanitatea ta te-a făcut să crești așa ceva, și te-ai predat unui tiner, care te-a sedus. D'ar în fine să revenim la obiect; tu ai fost totdeauna orator, și nici odată filosof.

Cicero. — Dar tu ai fost altceva?

Demosthene. — Nu, eu mărturisesc; dar n'am purtat nici odată altă profesiune; n'am înșelat pe nimenea. De bună seamă am înțeles că trebuie să aleg între retorică și filosofie, și că pentru fiecare din aceste două se recere un om întreg. Pofta

2. Se vor nizu a implini cu strictetă art. de lege XLIV: 1868 cu privire la egala îndreptărire a naționalităților, totdeodată vor nizu într'acolo, ca să se facă această egală îndreptărire cu respect la limba precum și la spriginul și scutul statului în interesele culturale ale sârbilor.

3. Se vor tolosi pre deplin de autonomia național-bisericească asigurată sârbilor prin articolul de lege IX: 1868, și

4. Vor pretinde între marginile legii revinderea drepturilor călcatе naționale-bisericesci.

„Deputații alesi pe basa acestui program ai partidei naționale sârbesci se vor alipi de acea partidă dietală stătătoare pe basa dreptului de stat care se obligă a implini dorințele exprimate în programul de mai sus.”

Din cele premerse se poate vede că sârbii după ce s'au săturat de politica stearpă a pasivității recunoscând urmările ce le a avut și le poate avea o astfel de politică, au abandonat-o luând o direcție corespunzătoare timpului și impregiurărilor actuale. La oameni, ca și în natură peste tot, activitatea și numai activitatea e mijlocul de existență semnul și dovada cea mai vie de viață!

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman”.

Sibiu, 16 Aprilie. 1884, Domnule Redactor! In Nrul 39 al Telegrafului ai aflat cu cale a descrie în doi articuli lungi decursul alegerii de Duminecă.

Se-mi permiti a-ți face observarea, că sau ai scris prea mult, sau ai scris prea puțin.

D-ta afirmi că ești obiectiv, în faptă însă obiectivitatea D-tale merge atât de departe, încât publicul cel mare, care n'a vădut cu ochii cele întemplate, ci-și va trage informații numai din Telegraf, va afla că D-ta ești prea subiectiv față de întreaga inteligență română din Sibiu; căci faci imputări întregii inteligențe și o faci răspunzătoare pentru faptele unei fracțiuni și în special pentru procedura necorectă a dlui președinte Dr. Aureliu Brote.

Insuți constatezi că votarea a decurs în cea mai mare ordine și numai la scrutinul s'a escat gălăgia.

Eu țin că D-ta te puteai mulțami cu mai puțin, dar dacă totuși ai considerat, că faci un serviciu cauzei comune prin ceea ce combați abuzul, cel puțin se nu fi batjocorit pre întreagă inteligența, sau cum te exprimi D-ta pe toți „bărbații noștri politici” ci se te mărginesci a trage la judecata opiniunii publice numai pe aceia cari sunt de vină.

Nu spuneai nici un neadevăr dacă scriai:

Că dacă presidentul dl Dr. A. Brote a voit să fie atât de sever la un meeting de alegători, ca un președinte la actul alegerii de deputat, în prima linie D-lui avea datorința să-și procure lista alegătorilor și să facă dispozițiuni ca numai alegătorii înscriși în listă să intre în localul conferinței. O severitate, care la astfel de întruniri nicăiri în lume nu se observă. Dar în fine dacă o făcea, nime n'avea drept să-i facă imputări pentru aceasta.

N'a făcutu o, ear dacă n'a făcutu-o, n'a fost corect ca pentru omiterea D-sale să pedepsească adunarea întreagă.

Demostene. — Da, fără îndoială, Atticus a fost un adevărat filosof. Cato era statornic în voia sa de a îndrepta un popor, care nu mai voia să trăiască în libertate, și tu credeai foarte ușor lui Cesar: cu atât mai puțin ți-ai conservat demnitatea ta.

Cicero. — Dar în fine elocința nu este o bună însușire și un present mare dela zei?

Demostene. — Ea (elocința) în sine este foarte bună; numai întrebuintarea ei poate fi rea precum când lingusești pasiunile poporului sau satisfaci pasiunilor tale. Și ce facem noi altceva în amarele noastre exclamări contra inamicilor noștri, eu contra lui Midias și Eschine, tu contra lui Piso, Vatiniu sau Antoniu? De câte ori n'a vătămât pasiunile noastre mai pe sus de toate și interesele noastre adevărul și dreptatea!

Adevărata întrebuintare a elocinței constă în: a pune adevărul mai pesus de toate și a convinge pre alții despre aceea, ce întrădevăr le poate fi folositor, adică despre dreptate și celelalte vârtuți; astfel a întrebuintat Plato elocința sa, și noi nu l'am imitat nici unul.

Domnul președinte chiar pentru că se făcea vorbă că pot obveni casuri, ca să voteze și nealegători, după o preconsultare cu cei ce erau în giurul lui, nainte de a se procede la votare a provocat pe membrii adunării ca la urnă numai aceia să vină cari sunt alegători.

Aceasta pentru decorul cauzei a fost de ajuns. Poteai să scrii că ai vădut și D-ta, că în decursul votării s'a constatat două casuri necorecte, și respectivii la moment s'au respins dela votare.

Mai puteai să scrii, că ai vădut și aceea, că dl președinte care totodată era și unul dintre candidații fracțiunii sale, sub decursul votării, din curiozitate a băgat mâna în urnă și a scos câte o ședulă din toate colorile și s'a uitat ce nume sunt pe ele, pe când în același timp nici înșiși scrutinătorii n'aveau drept să viziteze voturile.

Cetindu-le acestea publicul, deși n'a fost de față și n'a vădut cu ochii cele ce se petreceau și pe după culise, totuși și poate închipui ce a fost cauza? de după terminarea votării, s'a sculat chiar fratele dlui președinte Dl. Eugen Brote, și a făcut propunerea că: deorece D-lui a vădut votând și de acei-a carii nu sunt alegători, ear pe unii câte de două ori, să se anuleze alegerea, să se procure lista alegătorilor și să se facă altă alegere.

Ce a fost cauza de chiar cumnatul d-lor dl Dumitru Comșa al doilea candidat din lista pe care figura și numele d-lui președinte, l'a spriginit mai aprig folosindu-se de delicatele expresiuni ce le-ai eternizat și D-ta în „Telegraf”?

Ce a fost cauza de ceia-lalți doi candidați de pe aceeași listă, DD. N. Cristea și I. Bechnitz încă nu s'a putut reținea să nu spriginească propunerea lui E. Brote? ba dl Cristea a renunțat și la onoarea de scrutinătoriu.

Ai vădut și aceea, că dl președinte a pus la vot propunerea d-lui E. Brote, — prin urmare trebuia să se enuncie conculsul aproape unanim al adunării.

N'a făcutu, ci constatând și însuși că a vădut pe unul punând mai multe ședule în urnă, fără ca atunci la moment să se fie folosit de dreptul seu de președinte, n'a permis nici măcar numărarea ședulelor, ca să se constateze cel puțin dacă sunt mai multe ședule de căți votanți au fost sau ba, în care cas numai decât se putea face votaro nouă, ci a disolvat adunarea.

Ai vădut în fine și aceea, că după ce adunarea a proclamat alt președinte însuși dl Dr. Brote a strigat că el na renunțat la presidiu, și a provocat pe comisariul polițaiu ca să întrevină.

Acestea sunt faptele dl meu, cari au provocat scandalul, dar pentru acestea nu se poate trage la răspundere întreaga inteligență română din Sibiu. Casul este foarte regretabil pentru toți, vina însă nu o poartă toți.

Un alegătoriu.

Dealul Geoagiului (Cristesci) în 30 Martie 1884.

Stimate domnule Redactor! Nu sunt rari zilele în cari asupririle poporului se repetesc, și greutățile dîlnice iau tot mai mari dimensiuni. Asupririle acestea, cari provin parte dela indiviși singuratici, parte dela corporațiuni îl măchnesc și îi cauzează amărăciune inimii lui. Astfel și comuna noastră primă dîlele trecute prin notariul concerninte dlul N. Grișan trista faimă că, contribuțiunea de pământ după clasificarea ultimă a crescut încă odată pre cât a fost; ceea ce îl măchne pre bietul popor până la suflet, și îi preocupă spiritul, acum tocmai când sârmanul creștin își face pregătire pentru spăsania sa. Și oare ce să fie cauza la aceasta? că otarul unei comune de munte, precum e și a noastră care se află situată în ținutul de cătră răsărit a Munților apuseni, resfirată pre întreg otarul, printre rîpale, prăpăstiele cele mai mari, și locurile cele mai stincoase, sterile, spălate și mânate de povoiuri; unde afară de puținul grâu de primăvară, altă nimic nu rodesce — să fie clasificat asemenea otarelor dela țeară*) de lângă Murăș.

Nimic altă de cât că cinstita comisiune, care a fost însărcinată cu această afacere, nefiind de naționalitatea noastră ci.... prezentându-se în comună nu fu primită tocmai conform pretensiunii sale; pentru că era timpul lucrului de câmp, și bieții oameni erau ocupați, nu le prisosea timp pentru ospătare, dar nici nu prea aveau cu ce li ospăta după poftă, căci vinul și alte asemenea pe aici lipsesc.

Aceasta se adevărește din destul de acolo, că comisiunea a luat la întrebări pre judelele, că „pentru ce nu a căscigat vre-un miel de belit, și ceva beatură”?

În urma acesteia comisiunea în mânia sa, sau purtat într'un mod foarte brut, părăsind comuna și

*) Țeară numesc muntenii din jur ținuturile începând de pre sub poalele munților și până departe unde se află vița de vinie și rodesce cucuruzul.

Coresp.

postându-se pre otarul unei comune învecinate, de unde apoi privi preste o parte a otarului nostru și își făcă clasificarea pe care o isprăvi în 3—4 oare. Oamenii noștri cari umblară pre otar cu această comisiune fiind bătrânii satului, și nefiind cărturari și de altă parte ne cunoscând limba în care această comisiune și ducea lucrurile sale, în dădar a insistat ca să se facă clasificarea drept, căci li se răspundea cu injurături; ea așadar a lucrat după placu-și în detrimētul nostru. Eată dar și aici să adevărește tristul proverb „Cine nu învață la tine-refe, se va căi la bătrânețe.”

Intristarea e cu atât mai mare căci după cum sîntem informați clasificarea odată făcută, contribuțiunea va rămănea astfel și 30 de ani, și bietul muntean care se susține cu îmblăcii pre țeară cum va mai fi în stare a mai suporta atâtea greutăți? Situațiunea e critică, poporul a serăcit și au ajuns aproape la desperare. Vom bate și la ușa forurilor mai înalte, doar ni se va mai deschide, și vom primi de acolo un rezultat mai favorabil în această privință; căci de nu sntem perduți.

Cunosc însumi comune din țeară unde se află vinie și unde pământurile sunt cu mult mai bune, și acolo în urma clasificării contribuțiunea anuală de pământ a scădut cu câte 5—600 fl. v. a.

Unut dintre asupriți.

Scrisori din Austria.

Viena, Leopoldstadt, 7 Aprilie.

Austria față cu popoarele slave care o compun. Ministerul actual. Discursul lui Ries. Dnul Greg. „Neue freie Presse”.

De multe ori v'am vorbit despre neajunsurile, despre greșelile neiertabile pe cari le a comis guvernul lui Taafe. Așa fiind, voiu trece peste acest trecut și voiu conchide pentru astă dată că actuala majoritate parlamentară precum și ministerul Taafe nefiind puse în comparațiune cu alți factori mai puternici ai vieții politice de aci, ci din punctul de vedere al cerințelor abstracte, pe cari avem datorita și dreptul a le pune unui parlament sau unui regim constituțional, sînt în ajunul unei crize neînlăturabile. Despre valoarea acestui minister, precum și despre valoarea actualului parlament putem să ne facem deja o idee cu desăvîșire esactă comparându-le cu elementele liberale ale partidei centraliste, care în decursul celor 18 ani, cât a stat la putere n'a făcut nimic decât a pune stavile imperiului vecin spre a-și curăți calea pentru transformarea statului central într'un stat federal. Și apoi cine mai scie dacă cabinetul Taafe nu va părăsi într'un moment neacceptat de nimeni și simplamente sub o impresiune vagă puterea, care imediat va fi acaparată de oamenii regimului trecut.

Cugetând asupra politicii imperiului habsburghes nu trebuie să perdem din vedere, că sub auspiciul unei cesiuni preponderante, care domnesce aci și care este cestiunea națională, aci nu poate domni decât unul din cele două regimuri; sau regimul centralist care domni peste întregul imperiu până la 1870 și reprezentanții căruia sînt actualii membri ai opozițiunii actuale; sau regimul autonomiei naționale, care în decursul acestui secol și-a întemeiat puterea sa din ce în ce într'un mod temeinic așa că la 1878 majoritatea camerei (Reichstag) a fost deja compusă de o majoritate care impuse coroanei schimbarea guvernului.

Sistemul centralist țintea și țintesc la crearea unui stat puternic în capul căruia să fie un guvern central cu un parlament central, capabili a sdrobi ori-ce tendență autonomă a popoarelor de sub coroana Habsburghesă. Elementul din care trebuie să se compue stratul dominator era desemnat poporul german — poporul cărmuitor; ear toate celelalte popoare aveau să se asimileze, perđend tipul seu etnografic, cu poporul dominator, compund în acelaș timp stratul de jos — cel cărmuit.

Sistemul federalist sau autonomist luptă din contră sub un stindard diametralminte opus celui centralist. Tendențele acestui partid au de scop crearea sau mai bine dîs transformarea actualului stat într'un stat federalist, al căruia centru politic nu va fi concentrat în departamentul central al statului ci în organele legiferatoare ale fie-cărei provincii sau provinciilor ce sînt populate de aceleași popor, aparținend aceleiași rase. Ținta unui asemenea stat după opinia autonomistilor, se concepe în lărgirea garanțiilor desvoltării naționale a fiecărui stat din care se compune federațiunea.

Acestea sînt trăsurile dealtmintea opuse ale ambelor sisteme care se combat aci pe arena parlamentară.

Polonii, Cehii, Croații au început deja lupta pe fața cu centralistii luptând pentru autonomia naționalităților lor reciproce. Să nu se dică că aceasta luptă intestină se află semănată de Rusia. Primo ce nu trebuie să se părădă din vedere este ura neinduplecată a polonilor contra Rusiei, aceasta ură nu va dispăre decât în ziua când se va renasce Polonia autonomă: slavo-polon și slavo-tartar-ruso există o prăpastie plină până la suprafața cu sângele vârsat de tipul cel mai curat al slavilor pentru a se emancipa de sub jugul slavo-tatar al Rusiei; Cehii din altă parte au o ură mare în contra rusilor această ură există de mult și a fost destul de bine manifestată prin visita delegaților cehi la fosta expozițiune antropologică din Moscova, când naivul Aksakof reproșă delegaților cum că trecerea lor la religionea cehă, care diferă de cea ortodoxă, este o greșală a poporului rus, pe care acest popor nu va putea nici odată ierta fraților sei.

După acest scandal sunt și alte motive mult mai plausibile care depărtează Boemia de Rusia, și între aceste din urmă cel mai bătător la ochi este diferența de cultură ce există între rusi și cehi, acești din urmă au onoare de sistemul de guvernare al imperiului moscovit, care impunea chiar delegaților boemi datoria de a vorbi rusește la Moscova.

Ați cehii numai gândesc la rusi, ei se lupt simplamint în contra germanismului care voește distrugerea acestei vigoroase națiuni. Ve aduceți poate aminte de curiosul incident care s'a întâmplat pe timpul când s'au discutat bugetele imperiului. Dl Russ, unul din leanderei partidei centralizate vestind un discurs în contra cabinetului Taafé finisă lungul seu discurs pentru a declara cehilor că partida centralistilor este gata a pactisa cu partidul ceh, dar cu condițiunile stabilite într'un program tipărit și distribuit deputaților cehi. Cehii prin șefii lor declarară că primesc pactisare dar cu condiția *sine-qua non* că programul să fie discutat împreună.

Lucru s'a descurcat apoi când clubul partidei centralizate a declarat într'un mod evasiv cum că cele dișe de d. Russ nu sunt decât *lapsus linguae*, care nu trebuie să fie luate în considerațiune. N-o „Telegraphul.“

Protest.

Subsemnații membri ai direcțiunii „Institutului tipografic în Sibiu“ protestează pentru scutirea intereselor acestuia în contra ori căruia abus, ce cumva s'a făcut sau s'ar face prin confundarea intenționată a numelui institut cu o întreprindere „națională“ în a cărei frunte se pun dnii Parteniu Cosma și Anania Trombițaș.

Sibiu în 16 Aprilie 1884 st. n.

Ioan Bechnitz, particular. Dr. Aurel Brote, directorul băncii „Transilvania“ din Sibiu. Eugen Brote, proprietar. Ioan Dușoiu, comerciant. Diamandi Manole, comerciant și president al camerei de comerț și industrie din Brașov. Simeon Mărginean, avocat. Dr. Ioan Neagoe, medic. George G. Popp, fabricant. Ioan de Preda, avocat. Ioan Slavici, particular.

Varietăți.

* (Conferența domnului V. Alecsandri). Bardul dela Mircești nu se mulțamește numai să ne farmece prin producțiunile Musei sale, ci dănsul pune lira sa în serviciu operilor de caritate.

Cine nu-și aduce aminte că prima publicațiune a posesiilor sale populare, principele poeziilor noastre a făcut-o pentru și în folosul asilului „Elena Doamna?“

Astfel l'am vădut și eri în sala Ateneului venind să încante un public deși nu foarte numeros dar distins și cu dorința de a se asocia la apelul ce le făcea poetul ginteii latine pentru a veni în ajutorul scoalelor poporului ale societății din capitală.

Mai naute de a începe conferința, elevii normalisti împreună cu cei din clasele primare (îmbrăcați în mici curcenași) din scoalele societății au cântat imnul „Gintei latine“ și d. general Florescu a făcut o dare de seamă de mersul societății pentru învățătura Poporului Român din capitală. Din darea de seamă se vede că membrii societății au lucrat și lucrează cu zel pentru răspândirea învățăturii de carte în popor de și nu dispune decât de mijloace foarte restrinse.

Astfel societatea dela 1870, de când s'a înființat școala ei normală a dat 170 normalisti, care acuma funcționează ca învățători prin școalele sătești. Astăzi societatea întreține o școală normală cu 4 clase și una pregătitoare cu 3 clase cu 139 elevi din care 76 interni și 63 externi asemenea și o școală primară cu 4 clase în care urmează 106 elevi. În total numărul elevilor care urmează în scoalele societății este de 245. D-nul general Florescu a amintit că în ajutorul societății a venit și guvernul, primăria capitalei precum și mai multe persoane generoase precum repositatul Vasile Paapa, protopopul Tudor, Mache Christescu, d. Iene, Celebis și alții.

După darea de samă a președintelui societății bardul dela Mircesci se urcă la tribună în aplausele tuturor și dice că nu găsește alt subiect mai nimerit să întreție pe cei care se intruniseră la această operă caritabilă, decât vorbindule despre poezia populară pentru fii poporului. Apoi domnul Alecsandri a cetit mai multe poezii populare, ca să arede cum Românul scie să-și exprime în poezie sentimentele sale de iubire de ură și de vitejie. Terminând, lauriatul nostru poet face un apel la toate inimile generoase, ca să vie în ajutorul scoalelor poporului, acest popor, care ne-a păstrat atâtea comori neprețuite de poezie, de datine străbune și care scie pe câmpul de luptă se arete lunei ce poate vitejia românească.

Cuvintele dlui Alecsandri au fost însoțite de vii aplause. Publicul s'a despărțit emoționat de apelul călduros și de sentimentele ilustrului poet pentru cauza poporului.

* (Mi-e foame) — Se scrie din Paris: De astă dată poliția din Paris face pe lume să ridă. În zilele trecute s'au vădut afișuri roșii pe colțurile stradelor orașului, pe cari era scris numai atât: „Mi-e foame!“ Poliția observă aceste afișuri. Lumea când vede ceva ce nu înțelege, întreabă să i se explice și dacă nimeni nu e în stare s'o facă pleacă fie-care dând din umeri. Poliția face alt-fel. Bi-

lete roșii! Aha! Astea vin dela revoluționarii! „Mi-e foame!“ Această e un strigăt incendiar — negreșit! — Și poliția începe se rupă anunțurile de pe ziduri.

Da ce rupeți afișurile? Așa am ordin. — Dar dacă în loc de „Mi-e foame“ ar fi stat tipărit „Mi-e sete“ le-ai fi rupt și atunci? — Da, dacă mi se ordonă. — În fine enigma se deslegă. O gazetă mică anunță prin acele afișuri un Română mare intitulat „Mi-e foame“ sau mai bine *Fai faim* și în care este vorba de o frumoasă fată, care nici o dată nu e sătulă de fragi, mure, căpșuni, stridii și alte delicatose rafinate. „Resb.“

Tabela Pascilor

pe anii 1884—1900.

Anul	În biserică ortodoxă-orientală		În bisericile occidentale		La evrei	Diferența între pas-cile creștine orientale și occidentale
	Datul Inlian	Datul Gregorian	Datul Gregorian	Datul Gregorian		
1884	8 Aprilie	20 Aprilie	13 Aprilie	10 Aprilie	1 Sept.	
1885	24 Martie	5 „	5 „	31 Martie	— „	
1886	13 Aprilie	25 „	25 „	20 Aprilie	— „	
1887	5 „	17 „	10 „	9 „	1 „	
1888	24 „	6 Maiu	1 „	27 Martie	5 „	
1889	9 „	21 Aprilie	21 „	16 Aprilie	— „	
1890	1 „	13 „	6 „	5 „	1 „	
1891	21 „	3 Maiu	29 Martie	23 „	5 „	
1892	5 „	17 Aprilie	17 Aprilie	12 „	— „	
1893	28 Martie	9 „	2 „	1 „	1 „	
1894	17 Aprilie	29 „	25 Martie	21 „	5 „	
1895	2 „	14 „	11 Aprilie	9 „	— „	
1896	24 Martie	5 „	5 „	29 Martie	— „	
1897	13 Aprilie	25 „	18 „	17 Aprilie	1 „	
1898	5 „	17 „	10 „	7 „	1 „	
1899	18 „	30 „	2 „	26 Martie	4 „	
1900	9 „	22 „	15 „	14 Aprilie	1 „	

(Mijloc de cură.) Tuturor căți sufer de epilepsie, convulsiiuni (sgârciuri) și de nervi le putem recomanda un metod renumit în lumea întreagă, recunoscut de cele mai înalte autorități medicnice, așa dicend minnatul metod de cură al dlui profesor Dr. Albert, în Paris, place du Trône, 6; deci fie-care bolnav să se adreseze cu deplină încredere la susnumitul și mulți și vor dobândi sănătatea, deși au desperat deja de a o mai reavé. În casa dlui profesor toți cei ce sufer de nervi vor afla locuință linistită, cei lipsiți de mijloace vor fi considerați; cum am înțeles din isvor sigur, prețurile capitalei universale Paris sânt relativ foarte efine. Tractament și prin corespondență, dacă se va trimite istoricul detaiat al boalei. Trebuie să mai observăm, că dl profesor Dr. Albert va pretinde onorar numai după ce se vor vedea rezultatele curei.

Loterie.

Mercuri în 16 Aprilie 1884.

Sibiu: 89 20 41 61 85

Bursa de Viena și Pesta.

Din 15 Aprilie n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.10	121.90
Datorie de credit anstr.	79.85	79.80
Obligațiuni urbariale temeșane de	100.—	100.25
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	99.50	99.50
Sorți unguresci cu premii	116.90	117.90
Sorți de regularia Tisei	114.80	115.25
Datorie de stat austriacă în hârtie	79.85	79.80
Datorie de stat austriacă în argint	80.95	80.75
Renta de aur austriacă	101.70	101.80
Sorți de stat dela 1860	137.—	137.—
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.80
Galbin	5.71	5.69
Napoleon	9.62	9.61
London (pe polița de trei luni)	121.85	121.40

Nr. 288.—1883. [714] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan, pe lângă neputinciosul paroch gr. or. din Tilișca Ioan Iosof, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreună cu acest post sânt:

A treia parte din toate venitele parochiei de clasa a III, cari toate compute dau un venit cam de 200 fl. v. a.

Concurenții au a-și așterne suplicele lor instruite conform „Stat org.“ și Regulamentului pentru parochii din an. 1879 subscrisului oficiu protopresbiteral până la terminul sus indicat. Seliște, 21 Martie 1884.

Comitetul parochial gr. or. din Tilișca în conțelegere cu Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Seliștei. Dr. Nicolae Maier, protopresbiter.

Nr. 805 [712] 3—3

CONCURS.

Pentru administrarea corespunătoare a pădurilor comunale și bisericesci, cari se află pre teritoriul comunelor Seliște, Gurariului, Orlat, Căcova, Sibiel, Vale, Tilișca, Galeș, Aci-

liu, Săcel și Mag, aparținătoare de cercul Seliștei, comitatul Sibiului, precum și pentru facerea planurilor de exploatare silvanale, carivor mai fi de lipsă prin aceasta se deschide concurs pentru împlinirea unui post de silvi cultor cercuale.

Reședința oficioasă: Seliște

Venitele împreună cu acest post salariu, bani de cuartir, paușal de cancelarie și călătoria face la olaltă 1265 fl. anuali.

Pentru facerea planurilor de exploatare afară de aceasta va veni o remunerațiune corespunzătoare.

Competenți, cari afară de recepțiunile scrise în §. 36 A. L. XXXI. ex 1879 și cunoștința limbii oficioase maghiare, poșed și limba română și germană, și tot-deodată sânt versați și în afaceri de administrațiune silvanală, sânt provocați ași înainta cere-rile înzestrate cu documente în termin de șese septemân la subscrisul pretor.

Alegerea se va îndeplini în 2 Iunie a. c. 10 oare dimineața și ofi-ciul va fi să se ocupe prin alesul în 15 Iunie a. c.

Seliște 8 April 1884.

Pretorele cercual.

Nr. 301.—1884.

[710] 3—3

Prolungire de concurs.

În urma concursului publicat în foaia archidieceșană în Nrii 86, 87 și 88 ex 1883 neivindu-se nici un concurent la stațiunea vacantă de paroch în Osoiu, în urma încuviințării Prea-venerabilului Consistoriu dela 15 No-vembre a. c. Nr. 3948 B. se prolun-gese concursul încă cu 30 de zile dela prima publicare pre lângă condi-țiunile espuse în primul concurs.

Cs. Giurgesci la 1 Martie 1884.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al trac-tului Deeșului.

Constantin Bodea,
adm. ppresbiteral.

Nr. 140 1884.

[715] 1—3

EDICT.

Ioan Șandru din Nou protopres-biteratul II al Brașovului, care a părăsit de 8 ani pre legiuita s'a soție Elisafeta Olaianos tot de acolo, pribegind în lume fără a se scii ubicațiune-lui se citează prin aceasta a se presenta în termin de 3 luni de zile dela prima publicare a acestui edict

înaintea subsemnatului formatrimonial căci la din contra procesul divorțial intentat asupra se va pertracta și decide și în absentă lui.

Dela scaunul protopresbiteral gr. or. al tractului Brașovului II ca for-matrimonial de I-a instanță.

Brașov în 24 Martie 1884.

Ioan Petrie,
protopresbiter.

Demn de atențiune!

EPILEPSIE
CONVULSIUNI (sgârciuri)
ȘI
BOLNAVI DE NERVI.

Află ajutoriu sigur prin metoda mea. Onorariu numai după ce se vor vedé rezultatele. Tractament prin epistole, sute de indiviđi vindecați.

Profesor Dr. Albert.

Pentru deosebitele succese din partea societății științifice franceze distins cu me-dalia cea mare de aur clasa I-mă,

[646] 6. Place du Trône, Paris. 18